

[Ingerlise Koefoed]

Jeg mener ikke, at det er helt rigtigt, at dette forslag er helt tilsvarende det forslag, vi fremsatte sidst. Blandt andet kører det jo altså på en centerdannelse, som er helt anderledes lagt op og med noget andet formål end en institutdannelse. En centerdannelse består jo af en administration og så forskere, der udlånes fra andre områder. Et center er et samarbejdsforum, der ikke er stedsevarende, det vil sige, at folk ikke er knyttet fast til stedet, men de kommer udefra, de betales af det sted, de kommer fra, og de er der for at løse bestemte forskningsopgaver og ikke for at sidde evig og altid og administrere centret.

Vi har valgt centerdannelsen netop inspireret af det småbørnspædagogiske center, som man oprettede ved Lærerhøjskolen – jeg kan forstå, at ministeren ikke gider høre efter, men jeg er alligevel lidt forbavset over det!

Vi har valgt centerdannelsen inspireret af centerdannelsen på småbørnsområdet, og vi har valgt at lave et specielt center, fordi vi mener, at selv om man kan snakke lidt om børnelitteratur, selv om man kan snakke om at lave kurser for skolebibliotekarer, og hvad ved jeg, både i småbørnscentret og i biblioteket, så er det ikke nok. Vi mener stadig væk, at børnelitteratur ikke kun drejer sig om små børn, det drejer sig om bittesmå børn og mellemstore børn og unge, og vi mener, det er nødvendigt, at man sætter ekstra kraft ind på at undersøge det område.

Vi mener ikke, at kursusvirksomhed, så god den end kan være, er forskning, og vi mener altså, at der er et stort behov for forskning inden for børne- og ungdomslitteraturen. Det er, som fru Birthe Hansen sagde, meget lidt forskning, man har på området, i hvert fald meget lidt dansk forskning.

Jeg kan nævne et par ting her: Kirsten Drotters bog om børnetriviallitteraturen, Mette Wingses bøger om børnelitteraturen i begyndelsen af dette århundrede, om pigebøger og et par andre ting, og så noget af det, som Torben Weinreich, der jo arbejder ved Danmarks Lærerhøjskoles danskinstitut, har lavet. Det er udmærket forskning, men for lidt til at belyse hele det store område, som det er så nødvendigt at man får belyst på alle mulige måder. Den litteratur, som børnene nu læser, er vigtig for den litteratur, som de kommer til at læse i fremtiden.

Det er jo ikke rigtigt, som fru Pia Dahl sagde, at man bare kan se på, hvad børn har lyst til at læse. Man kunne jo også se på, om man kan lave en bedre kvalitet i de ting, som børn har lyst til at læse. Jeg siger ikke, børn ikke skal læse, hvad de har lyst til, men jeg siger, at det engang imellem kniber med kvaliteten i det, der skrives for børn, og kvaliteten i de anmeldelser, der er af børne- og ungdomslitteratur, og måske også kvaliteten i undervisningen.

Jeg synes også, det er vigtigt at sige, at det her drejer sig jo ikke bare om lærere og deres arbejde med børne- og ungdomslitteratur. Det drejer sig om mange andre mennesker, som arbejder med og formidler børnelitteratur.

Derfor mener jeg stadig væk, at det ville være en god idé, hvis vi fandt frem til en centerdannelse på området. Men det er da klart, at viser det sig ikke at være muligt, så er vi indstillet på at finde et kompromis, som hr. Qvist Jørgensen talte om, og det må vi så se nærmere på i udvalget.

Jeg mener sådan set ikke, at der er grund til nu at sige så forfærdelig meget mere om det her. Dog vil jeg godt sige, at jeg har jo også følt mig inspireret af, at man har ansat et forskningsmenneske ved Danmarks Lærerhøjskoles danskinstitut. Hvis man endelig skal tale om, hvad man skulle anbringe et center af denne art i nærheden af eller knytte det til, så mener jeg, det var mere oplagt at knytte det til danskinstituttet end til Det Småbørnspædagogiske Center, men det kan vi kigge på under udvalgsbehandlingen. Jeg vil i hvert fald love ministeren, at nogle spørgsmål skal der nok komme.

(Kort bemærkning).

Jette Pors (CD):

Fru Ingerlise Koefoed efterlyser min mening om dette forslag. Jeg vil godt starte med at pointere, at jeg altså ikke er ordfører i kulturspørgsmål. Jeg er blevet pålagt af min gruppe at gå ned og sige, som jeg gjorde.

Men fru Ingerlise Koefoed skal ikke tvivle to sekunder om, at jeg har en mening om det her. Jeg har arbejdet med børnelitteratur i 15 år. Jeg mener bare ikke, at stedet og tiden er her og nu til at diskutere hverken børnebogsforfattere som enkeltpersoner eller hvordan Danmarks Lærerhøjskole skal disponere. Vi skal tage stilling til et beslutningsforslag, og når jeg tilkendegiver, at vi kan bakke op bag ministerens me-